

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4060/06
20.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Nadeždom Nikolić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, radi poništaja rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalni centar Beograd 02 broj 4314-81/2006 od 01.06.2006. godine, u predmetu doprinosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 20.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalni centar Beograd 02 broj 4314-81/2006 od 01.06.2006. godine i zaključkom pod istim brojem od 14.05.2007. godine, kojim je izvršena ispravka broja drugostepenog rešenja 4311-21/2006 pogrešno označenog u uvodu, a koje je i u tužbi navedeno kao osporeno rešenje, odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Filijale Barajevo 47-433/2005-010-01 od 26.07.2005. godine, a koji broj rešenja je prvobitno greškom označen u dispozitivu osporenog rešenja kao 47-433/2005-010-02, a što je takođe ispravljen navedenim zaključkom. Prvostepenim rešenjem 47433/2005-010-01 od 26.07.2005. godine tužiocu je utvrđeno konačno zaduženje doprinosa za socijalno osiguranje za period od 01.01.2004. do 31.12.2004. godine i konačno utvrđena obaveza doprinosa za socijalno osiguranje za navedeni period u iznosu od 420.233,01 dinar, s tim da razliku između konačnog zaduženja doprinosa i utvrđenih akontacija tužilac uplati na račune bliže navedene u dispozitivu rešenja.

Tužilac tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa broj 4311-21/2006 od 01.06.2006. godine i predlaže da se ono poništi. U tužbi navodi da su razlozi dati u obrazloženju rešenja nejasni i nerazumljivi, jer se prvostepeno rešenje koje je navedeno u osporenom rešenju odnosi na porez na dohodak građana i ostalih javnih prihoda. Ističe da je rešenjem Filijale Barajevo 47-433/2005-010-01 od 26.07.2005. godine utvrđeno konačno zaduženje doprinosa za socijalno osiguranje za 2004. godinu, a koja obaveza je utvrđena suprotno zakonu. U vezi sa tim ističe da je osnovica za obračun doprinosa nepravilno utvrđena tim pre što su se poreski organi pozvali na propise iz 2005. godine, iako se konačno zaduženje doprinosa odnosi na 2004. godinu. U vezi sa tim ukazuje da se u odnosu na tužioca nije mogla primeniti najviše propisana osnovica za obračun doprinosa za socijalno osiguranje, pri čemu je neosnovano koji je od strane poreskih organa utvrđen kao prihod za 2004. godinu, s obzirom da je prilikom utvrđivanja iznosa prihoda uračunati i iznosi prihoda ostvarenih za 2002. i 2003. godinu kada je bio paušalac. Predložio je da se tužba uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio je da se tužba odbije.

Nakon razmatranja spisa predmeta, navoda tužbe i odgovora na tužbu Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba neosnovana.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije, pravilno je postupio tuženi organ kada je odbio žalbu tužioca, nalazeći da je prvostepeni organ doneo zakonito rešenje kojim je tužiocu, kao vlasniku "BB" utvrdio konačno zaduženje doprinosa za socijalno osiguranje za period od 01.01.2004. godine do 31.12.2004. godine u iznosima bliže navedenim u dispozitivu rešenja. Ovo sa razloga što je tužilac obveznik doprinosa za socijalno osiguranje u skladu sa članom 12. stav 1. tačka 1. i 2. Zakona o penzijskom o invalidskom osiguranju ("Službeni glasnik RS", broj 34/03), članom 8. stav 1. tačka 8. i 9. Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službeni glasnik RS", br. 12/92 ... 80/02), članom 105. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti ("Službeni glasnik RS", broj 71/03) i članom 7. do 9. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje ("Službeni glasnik RS", broj 84/04). Pri tome je osnovica za obračun doprinosa utvrđena primenom člana 192. i 193. Zakona o penzijskom o invalidskom osiguranju, člana 108i. Zakona o zdravstvenom osiguranju i člana 136. do 138. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti, kao i primenom odredaba člana 37. i 43. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje, na koje propise su se pravilno pozvali prvostepeni i tuženi organ, a imajući pri tom u vidu oporezivu dobit koja je utvrđena u postupku kontrole poreza na prihod od obavljanja samostalne delatnosti, a koji iznos je viši od petostrukog iznosa prosečne godišnje zarade po zaposlenom u Republici prema poslednjem objavljenom podatku nadležnog republičkog organa za poslove statistike. Stoga je poreska osnovica utvrđena prema iznosu najviše godišnje propisane osnovice, kako je to pravilno ocenio tuženi organ dajući dovoljne i jasne razloge.

Sud je cenio navode tužbe kojima se ukazuje da je osporeno rešenje nejasno i nerazumljivo, te da se broj

prvostepenog rešenja koje je navedeno u osporenom rešenju ne odnosi na konačno zaduženje doprinosa za socijalno osiguranje, pa je našao da ovi navodi ne dovode u pitanje zakonitost osporenog rešenja. Ovo sa razloga što je zaključkom od 14.05.2007. godine, koji je punomoćnik tužioca primio dana 30.05.2007. godine i koji je pravosnažan izvršena ispravka u brojevima osporenog i prvostepenog rešenja, a imajući u vidu i sadržinu osporenog rešenja, jasno je da je ovim rešenjem odlučeno o žalbi tužioca izjavljenoj protiv rešenja kojim je utvrđeno konačno zaduženje doprinosa za socijalno osiguranje i protiv kojeg je podneta i tužba.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je našao da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 20.12.2007. godine, U. 4060/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Nadežda Nikolić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS